

РЕШЕНИЕ

№ 34770

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6182** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. А. Р., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №3382/12.05.2025г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателя анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната му бежанска история. Административният орган общо е разглеждал данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, относно състоянието на провинцията, от която произхождал, като е заявил пред административния орган, че за него е налице риск за мобилизиране във войсковите части от страна на кюрдските сили, владеещи голяма територия в провинция Д. ез-Зор. В жалбата се сочи, че съществува качествена разлика между отслужване на редовна военна служба и принуда за присъединяване към сили, които неформално контролират дадена територия. Твърди се, че жалбоподателят А. Р. е преминал задължителна служба в периода 2007-2009 година, но няма гаранция, че няма да бъде принуден да се присъедини към кюрдски сили. Твърди се още, че е недопустимо С. да се квалифицира като сигурна страна на произход по смисъла на чл. 37 на Директива 2013/32/ЕС съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по

принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. В о.с.з. жалбоподателят се явява лично, като се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата на посочените в нея основания, като развива подробни съображения по същество на спора. Депозира карта на Р.С. от 12.12.2024г., оценка на риска от сайта на МВНР на Р.България за С.. Жалбоподателят моли решението да бъде отменено т.к. в положението в страната му на произход станало по лошо и иска да му бъде предоставен бежански статут.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата в о.с.з. проведено на 14.10.2025г.

За СГП прокурор К., който изразява становище за основателност на жалбата.

По фактите:

С молба вх. № УП23682/02.09.2024г./л.93/ подадена до ДАБ-МС, А. А. А. Р., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, Л., е поискал от властите в Република България закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег. № УП23682/02.09.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – А. А. А. Р., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., семейно положение - женен.

На 02.09.2024г. А. А. А. Р. е получил срещу подпис копие от Указания рег. № УП23682/02.09.2024г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег. № УП23682/02.09.2024г. А. А. А. Р. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., семейно положение - женен.

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер А. BR112C2409020008 (рег. УП23682/02.09.2024г.) на чужденец с имена А. Р.; дата на раждане, пол-мъж; дата на снемане на дактилоскопните отпечатъци - 02.09.2024г.

С декларация А. Р. е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на арабски език, разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег. № УП23682/10.09.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с А. Р., от интервюиращия орган на ДАБ-МС Н. С. на 10.09.2024г. от 09.20 ч. до 10.50 ч. В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България. Уведомен е, че за представянето на неверни данни

или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. А. Р. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудио-запис. Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски. Обада Д. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре. Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че е роден в [населено място], обл. Д. А., С.. Заявява, че работил, като общ работник, учел в гимназия и работел като доброволец учител по английски. Съобщава, че е служил в редовната сирийска армия, през 2007-2009г. като жандармерист. Твърди, че през 2012г. се е оженил за Саджида А., и има две деца. Посочва, че района, в който е живял се управлява от режима на Б. А.. Пояснява, че е напуснал С. защото няма условия за живот, вътрешна война, няма здравна система и инфраструктура. Твърди, че бил търсен от кюрдските сили и от режима да бъде мобилизиран, като се преместил със семейството си да живее в [населено място] 2018г., когато режима влезнал в неговото село. След като напуснал С. жена му се върнала в [населено място]. През м.07.2024г. напуснал С. и нелегално и останал в Турция 10 дни. След което дошъл в България, също нелегално. След което се предал на властите. Същият твърди, че избрал Р. България да живее и да се събере със своето семейство си тук. А. Р. заявява, че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност. Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава. Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи. Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№УП23682/10.09.2024г./л.61-66/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език –арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в С./л.25-36/.

В писмо от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от А. Р., като е посочено изрично, че същият не е заплаха за националната сигурност. Със становище рег.№ УП23682/28.04.2025г./л.25/на Н.С. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №3382/12.05.2025г. на председателя на ДАБ на А. Р., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.13-22/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело C-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх.№МД-02-

398/21.07.2025г. и вх.№МД-02-528/30.09 .2025г.,на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.Решението е връчено на жалбоподателят на 02.06.2025г./л.22/,а жалбата е депозирана на 06.06.2025г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

А. Р. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На А. Р. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за А. Р. се явява образувано с регистрирането на негова молба.Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на А. Р. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №3382/12.05.2025г. е издадено в писмена форма,мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия,националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

А. Р. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин,който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от А. Р. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.“а“ от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или

осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б. "б" от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на А. Р. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. От А. Р. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразжат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на А. Р. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на "д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства че ще бъде мобилизиран. Твърди също, самият той в интервюто си че не е получавал призовки повиквателни /л.63/ Района в който е живял молителят се контролира в момента от правителствените сили след падането от власт на президента Б. и липсват данни за същият, че ще бъде мобилизиран. Горният анализ сочи, че А. Р. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ. Съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. За да се квалифицират като преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, тези действия следва да се основават на причините посочени в чл. 8, ал 1 от ЗУБ. Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ във вр. с чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от А. Р. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ. В интервюто си молителят твърди, че му харесва климата в България, народа е приятен езика е лесен и иска тук да продължи живота си. /л.63/

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б. "е" вр. чл.15, б. "а", "б" и "в" от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу

живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рисковете, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за А. Р. се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 15/ Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка, МД02-60/25г./л. 25-30/ на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информация относно Сирийска арабска република. АО е приел, че липсват релевантни твърдения за наличие на основание за предоставяне на хуманитарен статут и е обсъдил обстановката в страната на произход на чужденеца, като е извършил преценка на необходимостта от прилагане на разширенията, дадени с Решение от 17 февруари 2009г. на Съда на Европейските общности, по тълкуването на член 15, буква „в“ от Квалификационната директива, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Приел е, че от справката за ситуацията в страната по произход на жалбоподателя, можело да се направи извод, че за търсещия закрила не съществувала реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, съответно искането за закрила и в тази му част било неоснователно. Липсвали и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ. Съдът намира, че в тази му част решението е подробно мотивирано. Органът е приел, че в случая не е налице нито една от хипотезите на чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ.

По повод представената карта на С. /л. 119/ от адв. Н. в хода на съдебното заседание, от съдържанието на справките и от общодостъпната информация относно провинцията в която е живеел молителят съдът следва да посочи следното: Провинция Д. ал Зор е разделена приблизително на две зони на контрол. Западната част, обхващаща главно районите на запад от река Е., се контролира от правителството на С. и в тази зона са разположени големите градове Д. ал Зор, М. и Букамал. Източната част на провинцията - повечето от районите на изток от река Е. - се контролира от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF). Кюрдските сили са разположени на изток от Е., включително по бреговете на реките Е. и Х. и в северния ъгъл на провинцията, близо до границите на Р. и Х. Въпреки, че ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е описвана като "нестабилна", от информацията не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт нито на цялата територия на С., нито в цялата област Д. А./л. 33/ Посочените инциденти са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Съдът кредитира представената справка на МВНР от адв. Н. за усложнената ситуация в страната след настъпилите политически промени в С., като в тази връзка следва да посочи следното, съгласно чл. 8, ал. 8, респ. чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, закрила може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна

закрила там. За **А. Р.** такава територия се явява родната му област Д. ал Зор, където е заявил, че в момента пребивават неговата съпруга и две му деца. Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да остане извън държавата си по произход С.. Видно от сайта на ВКБООН е посочено, че С. се намира на кръстопът - между мира и войната, стабилността и беззаконието, възстановяването или по-нататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да се завръща у дома. ... ВКБООН има готовност да окаже подкрепа на сирийските бежанци, които решат доброволно да се завърнат, след като са напълно информирани за ситуацията в местата си на произход или в избрания от тях алтернативен район. В хода на съдебното производство е представена справка от 30.09.2025г. на ДАБ от която е видно, че в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на 0011 (ВКБООН) от 26 септември 2025 г. се посочва, че към 25 септември 2025г., считано от 8 декември 2024 г., около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. Въпреки това милиони други остават разселени и е необходима спешна подкрепа, за да се осигури устойчивост на завръщането. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 септември 2025 г. 1 863 863 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си от края на ноември миналата година, включително 980 899 души, напуснали местата за вътрешно разселени лица в северната част на страната. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Съгласно чл. 21, т. 7 от същия устройствен правилник, дирекцията изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно цитираните справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представляват официални писмени документи.

Процесната справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции, но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, въпреки че административния орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че закона е приложен правилно.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е

изложен на опасност от преследване или тежко посегателство,като изтезание,нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в С.,не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства.Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **А. А. А. Р.** за предоставяне на международна закрила,не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС.По изложените съображения,съдът приема оспореното Решение №3382/12.05.2025г.за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ.Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. А. А. Р.**, [дата на раждане] в [населено място],обл.Д. А.,С.,гражданин на С.,Л.,срещу Решение №3382/12.05.2025г.,издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: